

ПОСТАНОВА

КОЛЕГІЇ МІНВУЗУ СРСР І ПРЕЗИДІЇ ЦК ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ ВИЩОЇ ШКОЛИ
І НАУКОВИХ ЗАКЛАДІВ СРСР

№ 46-11

м. Москва

2. грудня 1982 р.

1. За досягнення високих результатів у Всесоюзному соціалістичному змаганні по підготовці висококваліфікованих спеціалістів, підвищенні ефективності і якості ідейно-виховної, навчально-методичної і науково-дослідної роботи.

1. 3. Нагородити Почесною грамотою Мінвузу СРСР та ЦК профспілки СРСР і третьою грошовою премією колектив Вінницького політехнічного інституту.

Міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР

В. П. ЕЛЮТИН.

Голова ЦК профспілки працівників освіти

вищої школи і наукових закладів
Т. П. ЯНУШКІВСЬКА.

Іде по землі своєю богатырською ходою третій рік одинадцятій п'ятирічці. Стрімкий наш будівничий час. Він дарує нам за труднощі нові і нові блага, оновляє міста і села, зводить на безмежних просторах Вітчизни небачені досі заводи, атомні і гідроелектричні станції, залізничні магістралі нафто-газопроводи, агропромислові комплекси.

У всіх у нас, трудящих Радянського Союзу, одна мета — будувати світле життя, працю і навчання своїми змицновати Вітчизну, мир на землі. Ми маємо ясний дорожовказ — рішення XXVI з'їзду КПРС.

Колектив нашого інституту, як і весь радянський народ, цілком і повністю підтримує рішення травневого і листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС, положення і висновки, викладені у виступах Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Ю. В. Андропова, що мають програмний характер.

В основу роботи нашого вузу лягає підготовка висококваліфікованих спеціалістів для різних галузей народного господарства. Сьогодні ВПІ — один з провідних вузів республіки. На восьми факультетах навчається близько семи з половиною тисяч студентів з дванадцяти спеціальностей.

Керуючись вказівками XXVI з'їзду партії, постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР «Про дальший розвиток вищої

школи та підвищення якості підготовки спеціалістів», викладацький склад кафедр вузу постійно працює над вдосконаленням теоретичного і практичного матеріалу та робочих програм дисциплін в рамках навчальних планів, затверджених Мінвузом СРСР.

На основі цільової комплексної програми «Навчальний процес» було підготовлено інформаційний огляд про наукові досягнення вчених інституту в допоміжному викладачів для оновлення змісту лекцій, практичних і лабораторних занять.

Торік були проведені нові лабораторні роботи з використанням сучасного обладнання на кафедрах автоматизованих систем управління, автоматики і інформаційно-виміральної техніки та кафедрах обчислювальної техніки (з використанням дисплейного обладнання) на кафедрах інженерно-будівельного факультету.

На промислових підприємствах міста створено філіал лабораторії кафедри промислового і цивільного будівництва для виконання НІРС і госптематики. Введено в дію систему замкнутого регулювання, обладнано лабораторію кібернетики тощо.

Виконуючи вказівки партії і уряду по підвищенню якості підготовки спеціалістів з вищою освітою, ректорат і партком проводять велику роботу по вдосконаленню науково-дослідної роботи студентів. В

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 2 (82)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 14 січня 1983 року

Ціна 1 коп.

П'ятирічкою мобілізовані

минулому навчальному році науково-дослідною роботою було охоплено 91 проц. студентів денної форми навчання. Ще з перших курсів чимало студентів зарекомендували себе пристрасними поборниками радянської науки. Під час виробничої практики студенти ВПІ отримують ін-

Наш інститут брав участь в республіканській тематичній виставці «СКБ — база студентської науково-технічної творчості» і займав четверте місце серед сорока двох вузів України.

Торік у Всесоюзному і республіканському конкурсах з природничих, технічних та гуманітарних наук

тій фонд, гордість і слава нашого інституту.

Глибокі знання — головна мета студента. Адже людина, яка добре вчить-ся, згодом і працює краще. Вироблена у вузі звичка сумлінно опановувати все, чого навчають майбутнього спеціаліста, стає звичкою і в самостійному трудовому житті.

Саме так розуміє своє покликання переважна більшість юнаків та дівчат. Вони добре вчаться, беруть активну участь у громадсько-політичній роботі, постійно розширюють свій кругозір, підвищують свою духовну культуру.

Висока нагорода надихає і окрилює нас на нові звернення в праці і навчанні. В колективі інституту все більшого розмаху набирає соціалістичне змагання за вдосконалення навчального процесу, підвищення якості професійної підготовки і формування наукового марксистсько-ленінського світогляду та активної життєвої позиції у майбутніх спеціалістів.

Наш інститут бореться за почесне звання — імені Володимира Ілліча Леніна. Здобути це високе звання можна лише відмінним навчанням, активною творчою роботою усього професорсько-викладацького

складу. Завдання, що вистають з цього такі: в

1983—84 навчальному році підвищити якість навчання студентів шляхом інтенсифікації навчального процесу на базі ЕОМ, вдосконалення методичної бази, виховання навиків самостійної роботи і наукових досліджень, впровадження методів проблемного навчання, ділових ігор та окремих методик дисципліни. Наполегливо добиватися єдності ідейно-політичного, і морального виховання студентів. Вдосконалювати систему підвищення ідейно-політичного рівня викладачів і співробітників інституту, щорічно проводити конференції з питань зовнішньої внутрішньої політики КПРС і радянського уряду.

Підвищити рівень трудової і навчальної дисципліни серед викладачів і співробітників інституту.

Партком і ректорат виражають впевненість в тому, що в третьому році одинадцятій п'ятирічці студенти і викладачі, всі співробітники ВПІ докладуть максимум зусиль, щоб своїм навчанням, ударною працею і активною участю в громадському житті нашої радянської вищої школи.

В новому навчальному році довести обсяг науково-дослідних робіт до 7 млн. 100 тисяч карбованців. У відповідності з завданнями Продовольчої програми виконати науково-дослідні роботи по вдосконаленню конструкторів сільськогосподарських машин і автоматизації технологічних процесів в харчовій промисловості на 330 тисяч карбованців. Виконати науково-дослідні роботи по комплексно-цілевим програмам розвитку народного господарства Союзу РСР, УРСР, по завданню Державного комітету науки і техніки, Держплану і АН СРСР та УРСР в обсязі 4,5 млн. крб. Направити в Держкомітет у справах винаходів при Раді Міністрів СРСР не менше 195 заявок на передбачені винаходи. Спільно з Будинком техніки НТТ організувати університет технічної творчості для новаторів регіону...

дивідуальні завдання на 19 студентський робіт удостоєні медалей, дипломів та Почесних грамот Мінвузу СРСР, УРСР, ЦК ВЛКСМУ, ЦК ЛКСМУ та Центральної ради науково-технічних товариств. За звітний рік понад 350 дипломних проектів, захищених студентами, рекомендовано до впровадження. Сьогодні близько шестистот студентів ВПІ навчаються на відмінно. Серед них є шість Ленінських стипендіатів. Відмінники навчання — це наш золо-

дипломних проектів, захищених студентами, рекомендовано до впровадження. Сьогодні близько шестистот студентів ВПІ навчаються на відмінно. Серед них є шість Ленінських стипендіатів. Відмінники навчання — це наш золо-

дипломних проектів, захищених студентами, рекомендовано до впровадження. Сьогодні близько шестистот студентів ВПІ навчаються на відмінно. Серед них є шість Ленінських стипендіатів. Відмінники навчання — це наш золо-

Чотирнадцять студентських груп з IV—V курсів інституту склали перший екзамени на чотири і п'ять.

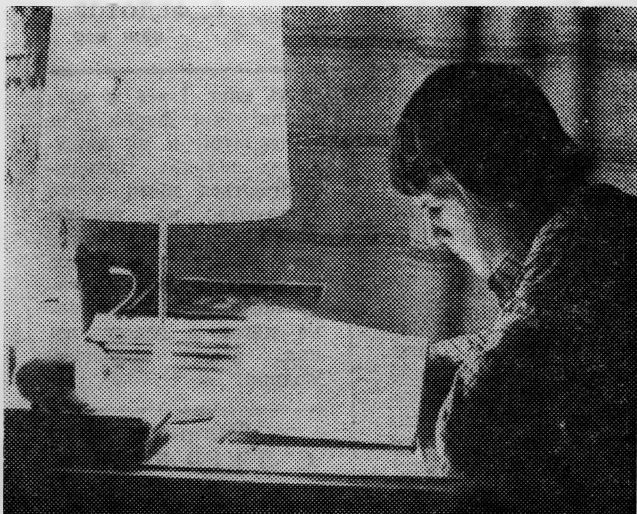
Група 2 ЕОМ-79, де комсоргом Антоніна Мекекечко, успішно склали вже два екзамени. В залікових книжках студентів одні п'ятірки і четвірки.

Без трійок склали два екзамени і група 2 ПЕ-79 (групкомсорг Ейвас Маме-

дов).

Найвищий бал на першому екзамени отримала група 2АТ-79. Дев'ятнадцять студентів цієї групи одержали відмінні оцінки. У двох студентів в залікових книжках з'явилися четвірки.

Найкраще складають зимову сесію студенти факультетів: автоматики і обчислювальної техніки та енергетичного.

Фоторепортаж про хід сесії на другій сторінці.

І будні стають йому святами

Цей сон снився мені наймі разів зо три: у нас контрольна з фізики, а я нічого не знаю, нічого не пам'ятаю, все вилетіло з голови. Пустота. Мені незрозумілі навіть терміни контрольного завдання. Десь я чув про них, та що це таке, як до нього підійти? Ні як не второпав. Як потоплюючий за соломинку, хватаюся за примарну надію: будь що списати, а там як наляжу на фізику, як наляжу... Та неминучість катастрофи сковає жахом з голови до п'ят.

Так буває тільки у віснї. Прокінешся — і зітнеш полегшено. Але ж школа закінчена більше двадцяти років назад і з тих пір у мене з фізикою ніяких стосунків. Тай тоді я не відчував такого розпачливого страху перед фізикою, як ось в цей сон. Любити — не любив, але «встигав» в середньому на четвірку, був навіть у фізичному гуртку. Туди мене запросили, пам'ятаю, випускати стінгазету. Одним словом, ніяких підстав для подібного «фізичного кошмару» взагалі-то не було.

І раптом я зрозумів, що були. Та пустота, той вакуум, на місці якого повинні бути якісь фізичні схеми, вимагав доповнення. Так як і вимагають закони фі-

зики. І я вперше в житті пошкодував, що ніколи всерйоз не займався цією наукою, що ніколи не розумів її суті, що не знайшлося людини, яка б роз'яснила мені все це.

НАРИС

Прояснення прийшло аж тоді, коли познайомився з доктором технічних наук, професором Юхимом Овдійовичем Карповим.

В 1955 році він закінчив Томський електромеханічний інститут інженерів залізничного транспорту і залишився на кафедрі теоретичних основ електротехніки. Був старшим лаборантом, секретарем вузівського комітету комсомолу. В п'ятдесят восьмому вступив до аспірантури, в шістьдесят першому — захистив кандидатську дисертацію, а через шість років і докторську. Довгий час працював деканом електротехнічного факультету. Тепер ось уже чотирнадцятий рік живе і працює у Вінниці.

Титули, наукові ступені... А згадуються Юхим Овдійовичу перші дні його педагогічної практики. Банальний, але характерний факт:

УКАЗ
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
Про присвоєння професору Карпову Ю. О. почесного звання Заслуженого працівника вищої школи Української РСР.

За заслуги у підготовці висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства та активну участь у громадському житті присвоїти проректору Вінницького політехнічного інституту, доктору технічних наук, професору Карпову Юхиму Овдійовичу почесне звання Заслуженого працівника вищої школи Української РСР. Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. ВАТЧЕНКО. Секретар Президії Верховної Ради Української РСР М. ХОМЕНКО.

м. Київ, 5 січня 1983 року.

більшість студентів вважали його першокурсником. Якось п'ятикурсники хотіли навіть «виселити» його з «своєї» аудиторії, коли він влаштував там додаткове заняття з двома-трьома студентами. «Виходь, нам клас потрібен», і не повірили, коли хтось зауважив, що це новий викладач, і що не можна з ним так розмовляти. «Думаєш, ми не знаємо? Він у вас на першому курсі навчається...»

В таких випадках Юхим Овдійович не ображався, не напускав на себе суворого вчительського гніву. Він зміявся разом з студентами. Розумів, молодість — «недолік», який з часом проходить. Хоча в глибині душі йому хотілося бути соліднішим, старшим. Хотілося, та він розумів, що все це даремно, поки що треба миритися з «недоліком».

Потрібно Закінчення на 2 стор.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

Відповідальна пора настала для студентів. Триває зима сесія. Настав час звітувати про піврічне навчання. Сесія вимагає від студента зібраності, напруження всіх розумових і фізичних сил.

В ці дні більшість студентів проводять свій вільний час в читальних залах і лабораторіях. Екзамени — суворе випробування і до них готувалися потрібно з усією відповідальністю.

Ольга Капранова, яку ви бачите на знімку зліва, навчається на третьому курсі машинобудівного факультету. Дівчина сумлінна у навчанні. В її заліковій книжці одні четвірки і п'ятірки. З такою ж сумлінністю готується Ольга до екзаменів. Наш фотокореспондент Р. Кутков зафіксував її на фотоплівку під час самотніх занять у читальному залі бібліотеки.

Юрій Шашко (знімок зліва внизу) теж відмінник навчання. Він третьокурсник факультету автоматики і телемеханіки. Велі думки і помисли юнака — успішно скласти зимову сесію. А ще у Юрія є мрія — поїхати влітку в село у складі студентського будівельного загону. Та поки що на дворі зима. А це значить, що в цю пору у студентів сесія.

Сесія. Це слово сьогодні на устах усіх. І викладачів, і першокурсників, і тих кому до захисту диплома залишилося кілька місяців.

Успішно складають екзамени студенти братніх соціалістичних країн, які навчаються в нашому вузі. Група ІРТ-80 з радіотехнічного факультету, в якій навчаються юнаки та дівчата з далекої Куби, успішно склали перший екзамен з марксистсько-ленінської філософії. Відмінні оцінки, зокрема, одержали Сеєра Бласа, Л. Флорес, А. Ерпандео, Е. Гонсалес, А. Паво.

На відмінно склали перший екзамен нинішньої сесії і в'єтнамські хлопці з енергетичного факультету Хоанг Нгок Ван, Ди Минь Ха, Ньєм Куок Бас і Ле Туан Ту.

Попереду у юнаків та дівчат вузу нові випробування. Не будемо заважати їм. Тихіше! Ідуть екзамени.

І БУДНІ СТАЮТЬ ЙОМУ СВЯТАМИ

ник? Звичайно, він теж людина і розумів, що не святі горшки ліплять. Він сам першим приходив Юхиму на допомогу. Приходив на його лекції, контролював, допомагав, радив і вчив. І оцінив у ньому важливу для викладача якість — здібність вчити і самому вчитися, розуміти свої помилки, не повторювати їх.

Саме тому Юхим Авдіювич скрізь і завжди так легко входив у вузівські колективи, так органічно влітався у їхній ансамбль. Саме тому так легко, я скажу, він вступав у контакт з студентами. Не було контакту — не було взаєморозуміння. Одне й теж він пояснював по декілька разів. І сам вже лякався, губився і не міг згадати, що саме він хотів сказати.

У мене, принаймні, залишилося саме таке враження. Я ніколи не був на його лекціях, та подумки бачу, як він заходить до аудиторії повний достоїнства і діловитості, не звертаючи уваги на рипіння стільців — студенти сідають і починається урок. Рівний, притиснений голос. Здається, він на жодну ноту не підвищує його навіть тоді, коли хтось з слухачів починає шептати товаришу. І цей спокійний, врівноважений голос примушує кожного студента раптом забути про все інше, переключити свій слуховий і розумовий апарат на сприйняття матеріалу. А потім починається співбесіда. І проявляється йому невидимий рисунок думок студентських, його пульс, його логічна крива. У одних пульс слабкий і нерівномірний, у інших — чіткий, як хронометр. В одних — явні прогріхи в логічній канві, у інших — хоч вишивай.

Це зараз так. Коли за плечима багаторічний досвід і навик викладача. А після лекцій вони обступали його щільним кільцем і запитували, запитували, показували свої конспекти, контрольні роботи, просили: «Юхиме Овдійовичу, вас можна на хвилиночку?»

...Прийшло і критичне ставлення до методики викладання, більш вільне волюнтаризм. Якщо раніше він тільки запитував у своїх старших колег: «А як краще?» «А як те?» «Як се?» то тепер він і сам не раз вставляв своє слово, говорив: «Ні, я так не буду, мої ось так краще розуміють».

Ось такий він Юхим Овдійович Карпов, проректор по навчальній роботі ВПІ, доктор технічних наук, професор, член трьох наукових рад Академії наук СРСР і УРСР, член науково-методичної комісії з теоретичних основ електротехніки при Міністерстві СРСР і УРСР, член двох редколегій наукових посібників, позаштатний лектор Вінницького обкому Компартії України. А нещодавно до всіх цих титулів приєднався ще один. За багаторічну і плідну роботу по підготовці і вихованню високоосвічених спеціалістів Юхим Овдійович Карпову присвоєно почесне звання «Заслужений працівник вищої школи УРСР».

Слухаєш Юхима Овдійовича Карпова і думаєш: чому його серце не знає спокою? Що це — властивість характеру? Ні, однією властивістю характеру цього, мабуть, не пояснити. Тож не будемо боятися гучних слів: це почуття високого громадянського обов'язку, кровної зацікавленості в усьому, що відбувається в житті.

С. ФЕДОТОВ,
наш кор.

І ЗБУЛАСЯ МРІЯ

Будинки білі-білі, наче з мармуру. А над ними сині хмаринки в кожній вишні — класик акварельного неба. Від того вони прозорі і чисті, як світанкова рань. І світлі-світлі, як юність.

Любові Дементьєвій не раз снились такі будинки. Цілі квартали міст.

Сні, а може уява, породили дівочу мрію. Красиву і зему.

...Відзвенів останній шкільний дзвоник. Можна розпорядитися своїм вільним часом як завгодно: поїздка за місто, кіно, театри, А мрія?

Будова була близько-близько, а літо тільки починалося.

— Ше в школі, — згадує Дементьєва, — я часто бігала на будівельний майданчик і мильувалася будинками-велетнями, широкими проспектами, стрімкими заводськими трубами.

Родом я з Донбасу. А там дуже багато новобудов. І я завжди заздрив тим, хто зводить їх своїми руками. Тепер ось чотири роки живу у Вінниці, навчаюся на інженерно-будівельному факультеті ВПІ. Пам'ятаю це чудове місто, його працьовитих людей.

Вінниця. Особливо вона приваблює її у вечірній час, коли райдужним сивом перебиваються вітрини, моргають реклами, прекрасні вулиці пунктир ліхтарів. Коли зоренце неба зливається на обрії з виблискуючим сивом вікон.

Вогні міста. Скільки приємних спогадів навівають вони! Згадується їй рідне Стаханово, що у Волинській області, дитинство, юність — дівчата однокласниці, рідні батьки, що допомогли ви-

значити вірну дорогу в житті, пізнати гніт і радість праці.

Потім буде ще багато радісних, хвилюючих подій. Вступила до геолого-розвідального технікуму і закінчила його з відзнакою. Колеги та викладачі проорокували їй великі перспективи. А вона була невдовлена собою. Її лютістю чогось не вистачало.

— І тільки тут, в політехнічному інституті, знайшла я своє покликання, свою улюблену професію, — каже Л. Дементьєва, — «Любов Дементьєва не тільки відмінниця навчання, вона хороший товариш, справжній подруга» — так характеризують її однокурсники.

Зараз удівини відповідальна пора — зимова сесія. І вона прагне скласти її на відмінно.

Д. СЕРГЕЄВ.

Дехто вважає, що бібліотекаря легка й доступна всім. Прочитати назву книги, знати де вона лежить, заповнити формуляр... Здається все легко і просто. Та це далеко не так. Праця бібліотекаря споріднена праці вчителя або письменника. Краса її — у впливі на людей.

Поет Л. Ошанін присвятив бібліотекарям вірша. Є там слова про «маршалів книжних»,

«зцілителей душ людських». «Хто ми без вас? Люди без завтра і люди без пам'яті».

Дійсно, що значить людина без книги? Що вона може знати яким буде її внутрішній світ, рівень культури?

Робота в бібліотеці — це творчість. Можна бути начитаним, знати літературу, вникати у всі тонкощі бібліотечної справи і все ж таки вести цю роботу фор-

мально. Адже робота з книгою, це перш за все, робота з людиною. Саме так розуміють своє покликання працівники читального залу кафедри суспільно-політичних наук Людмила Максимівна Косаківська, Лариса Арнольдівна Тулініна, та Зінаїда Устимівна Постнікова.

— Радісно стає на серці, розповідає завчитальним залом Л. М. Косаківська, — коли на твоїх очах ще вчора-

ЩЕДРІСТЬ ДУШІ

ний школяр, а нині студент стає більш тягучим, ерудованим, дорослішає, входить в життя з великим колом інтересів. Особливо багато роботи у нас в ці дні, коли проходить зимова сесія. Ми проводимо з першокурс-

никами індивідуальну роботу, допомагаємо їм правильно орієнтуватися у виборі необхідної літератури, проводимо тематичні вечори, оформляємо стенди, організуємо книжкові виставки: «Радянський спомин», «Атеїстичне виховання», «Горизонти науки» та інші. Тільки в минулому році було проведено близько сорока різних книжкових виставок.

Бібліотекарі не пи-

шуть книг. І все ж вони творці їхніх фарб не на папірці, а на книжкових полицях. Вони користуються ними тонко і розумно, на протязі багатьох років малюють прекрасну картину в душах людей. Картина незримую. Та саме вона лягає в основу основної діяльності людини.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА